

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 325/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti zásahom a postupu neoznačených orgánov verejnej moci a uzneseniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. 1 Kn 62/26/7700 z 23. februára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 12, čl. 15, čl. 20 čl. 21 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky zásahmi, postupom a nečinnosťou neoznačených orgánov verejnej moci a uznesením generálneho prokurátora sp. zn. 1 Kn 62/26/7700 z 23. februára 2026 v súvislosti s ukončením jej nájomného vzťahu k nehnuteľnosti a so súvisiacimi konaniami pred všeobecnými súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní. Sťažovateľka sa domáha zrušenia označeného uznesenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 23. februára 2026, vydania zákazu ďalšieho pokračovania porušovania práv. Uplatňuje si primerané finančné zadosťučinenie a žiada vydanie dočasného opatrenia (vo forme zabezpečenia dočasného ubytovania, tlmočníka pre svojho manžela, nariadenia nezávislého vyšetrovania vystaňovania, vyšetrovania útoku na jej osobu a preskúmania nečinnosti orgánov verejnej moci).

2. V ústavnej sťažnosti doplnenej podaniami zo 17. marca 2026 a z 27. apríla 2026 sťažovateľka uvádza okolnosti trvania a ukončenia jej nájomného vzťahu k nehnuteľnosti, ktorú užívala na účely bývania. Poukazuje na vady, ktoré bránili riadnemu užívaniu nehnuteľnosti a pre ktoré sa obrátila na viaceré štátne orgány, ako aj orgány miestnej samosprávy. Sťažovateľka uvádza postup pri ochrane svojich práv v konaní pred súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní.

3. Spolu s manželom podala sťažovateľka 31. decembra 2025 na Okresnom súde Poprad „*návrh na určenie neplatnosti nájomných zmlúv, vrátane platieb a najmä nariadenie neodkladného predbežného opatrenia, ktoré malo zabrániť vysťahovaniu počas výpovednej doby*“. Sťažovateľka uvádza skutočnosti, ktoré označuje ako „*diskriminačné a neprofesionálne správanie sa sudkyne*“, pre ktoré podala proti nej námietku zaujatosti. Následne sťažovateľka 23. januára 2026 podala na Okresnom súde Prešov nový návrh na určenie neplatnosti nájomných zmlúv.

4. Sťažovateľka tvrdí, že následkom nečinnosti súdov bola aj s rodinou 9. februára 2026 a 17. februára 2026 vysťahovaná z nehnuteľnosti, ktorú užívali.

5. Právna zástupkyňa sťažovateľky 12. februára 2026 podala na Okresnej prokuratúre Prešov „*návrh na zaistenie/zadržanie podozrivého*“, konateľ a obchodnej spoločnosti, ktorá bola prenajímateľom nehnuteľnosti, návrh podľa sťažovateľky zdôrazňoval hrozbu opakovanej trestnej činnosti, obavu o život a zdravie a potrebu bezpečného prevzatia vecí. Okresná prokuratúra Prešov podľa vyjadrenia sťažovateľky vo veci nevydala rozhodnutie. Sťažovateľka uvádza, že generálna prokuratúra postúpila vec 18. februára 2026 Krajskej prokuratúre v Prešove, ktorá ďalej vec postúpila Okresnej prokuratúre Kežmarok. Postúpenie veci tejto okresnej prokuratúre sťažovateľka namieta z dôvodu, že podľa jej názoru „*aktívne spolupracovala pri nelegálnych vysťahovaniach*“.

6. Predmetom námietok sťažovateľky je tiež nečinnosť v konaní o jej trestnom oznámení z 12. februára 2026 a, naopak, aktívna asistencia policajného útvaru v Kežmarku pri vysťahovaní z obydľia 9. februára 2026 a 17. februára 2026 a prieťahy v konaní Okresného súdu Prešov, Okresnej prokuratúry Prešov, Krajskej prokuratúry v Prešove, generálnej prokuratúry, Okresnej prokuratúry Kežmarok a súvisiacich inštitúcií pri poskytnutí súdnej ochrany, neodkladného opatrenia a právnej pomoci a trestnej ochrany pred ďalším ohrozením.

7. Sťažovateľka poukazuje na diskrimináciu a neposkytnutie adekvátnej ochrany v konaniach, neposkytnutie tlmočníka pre jej manžela, ktorý neovláda slovenský jazyk, a tiež popisuje fyzický útok, ktorý utrpela v súvislosti so situáciou pri vysťahovaní z nájmu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 39 ods. 3, § 43 a § 123 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ

domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh na začatie konania musí byť datovaný a podpísaný navrhovateľom alebo jeho zástupcom.

11. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

12. Podľa § 123 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

13. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

14. Ústavný súd pripomína, že poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti. Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

15. Podanie sťažovateľky neobsahuje základné zákonné náležitosti ústavnej sťažnosti, na základe ktorých by ústavný súd mohol aspoň predbežne posúdiť opodstatnenosť uplatňovanej ústavnej ochrany. Z podania nie sú zrejmé skutkové a právne dôvody sťažnosti, ide len o vyjadrenie nesúhlasu s postupom rôznych orgánov verejnej moci. Ústavná sťažnosť neobsahuje kvalifikovaný petit. Sťažovateľka nie je zastúpená advokátom, čo je tiež v zmysle § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde podmienkou konania pred ústavným súdom, pričom k svojmu podaniu nepredložila ani žiadosť o jeho ustanovenie.

16. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnej sťažnosti nie je ani zrejmé, proti komu návrh smeruje, ktorý konkrétny orgán verejnej moci mal byť porušovateľom označených práv. V petite ústavnej sťažnosti sťažovateľka označuje len všeobecne „orgány verejnej moci“, ktoré mali porušiť jej práva. Sťažovateľka v bode 2 petitu ústavnej sťažnosti označila ako namietané „uznesenie generálneho prokurátora SR sp. zn. IKn 62/26/7700-4 z 23. februára 2026“, čo nekorešponduje s predloženými dôkazmi (prílohou k ústavnej sťažnosti je dokument označený touto spisovou značkou, avšak ide o upovedomenie Krajskej prokuratúry v Prešove z 20. februára 2026). Predložená ústavná sťažnosť tak neobsahuje ani označenie žiadneho konkrétneho právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým mali byť porušené základné práva a slobody. Ústavná sťažnosť ako celok je všeobecná a neurčitá, sťažovateľka uvádza široký rozsah rôznych informácií skutkového charakteru, avšak absentujú akékoľvek konkrétne, najmä ústavnoprávne relevantné skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd. Ústavná sťažnosť sa ako celok vyznačuje nejasnosťou, nezrozumiteľnosťou a neúplnosťou.

17. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že v okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí za následok odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

18. Rozsah nedostatkov odôvodnenia ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal napriek snahe o zvolenie materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti priestor, aby ich svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (úplná absencia, resp. ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019).

19. Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu